

Formandens beretning 2023 - arbejdspapir

Endnu et godt ski-år er gået. Et år som bragte 319 ud af 489 (april 2023) medlemmer med os på tur i sæsonens fire måneder, hvilket er en smule flere end i foregående sæson (295).

Under årets vinterferietur til La Norma blev jeg opsøgt i liften af et vores medlemmer, som har været med, med sine børn i La Norma siden 2018, da vi var 12 afsted på turen. Hun ville bare lige sige at hun nød at være med og oplevede det simpelt og velfortjent, den succes vi nu nød; en udsolgt tur med 82 deltagere. Tillykke, Jens – det er fedt at se jer frivilliges vedholdenhed blive honoreret og fedt at se vores fællesskabet omkring klubben vokse, godt arbejde! En anerkendelse, som er vigtig og dejlig at dele!

Vi udbød og afviklede 6 ture i 2023. Og meldingen, fra uge 2 turen til Kläppen og til sæsonlukkeren, påsketuren til Åre, meldtes om gode forhold, som gav afsæt for mange gode ski- og board-løft, oplevelser og minder om bjergene, fællesskaber og grin.

Programmet for den kommende vinter kan pege på at også den kommende sæsons program er interessant; I november 2022 var vi 389 medlemmer, i dag er vi over 519 medlemmer (23/9). Der er god søgning på de fleste ture – og ud fra logikken at de tidligste ture har størst søgning, imens turene omkring påske, traditionelt kommer senere i gang med tilmeldingerne.

Turene er klubbens alt overskyggende aktiv – klubbens aktiv bragt til live af de forskellige turledere, som hver især brænder for at skabe rammerne omkring medlemmernes fremgange i sneen. Men turene er først og sidst klubbens. Får en turleder forfald af den ene eller anden årsag, sørger klubben for, at tilmeldte medlemmer kommer afsted. Skiløb er en sport vi oftest bruger vores sparsomme ferie på, så det er vigtigt at komme afsted, på den tur man har meldt sig til. Det skete senest i 2020 at en turleder fik forfald og en anden måtte træde til og i 2019 måtte et bestyrelsesmedlem afløse en turleder under en tur, pga. alvorlig sygdom i nærmeste familie hjemme.

Derfor har rammerne hvori vi skaber turene i, indtil nu været ret klare; Før en turleder får "go" til sit forslag, skal der ligge både et beskrevet forslag og et budget som skal godkendes. Således giver vi hinanden håndslag på – bestyrelse og turleder; rammerne for turen; fra pris, varighed og transport til deltagerprofil og planer for instruktørpåsætning. Dels er bestyrelsen ansvarlig overfor et regnskab – man skal stå på mål for turene, også hvis de laver underskud, men også overfor det sportslige indhold, mængden af mulige timer med træning med instruktion. Hvorvidt det enkelte medlem ønsker at gøre brug af det hele, dele af eller slet ikke noget af den tilbudte træning er op til os hver især, som deltager på turene, men tilbuddet skal være der.

For første gang måtte vi på den baggrund i år sige tak, men nej tak til et tur- og budgetoplæg. Af oplægget fremgik det i klare vendinger at man dels ikke ønskede den af klubben ønskede instruktørnormering, dels på ingen måde var til sinds i øvrigt at indgå i et samarbejde med klubben i øvrigt, om rammerne for turen. Sådan er det svært at samarbejde!

Endvidere er netop dét at vi er en skiklub, altså en idrætsklub under skiforbundet og dermed DIF – og har en betydelig del klubtræning med kvalificeret instruktion på alle turene, til syvende og sidst den væsentlig faktor, som skal være på plads, for at vi kan bygge klubrejser uden at skulle f.eks. være medlem af rejsegarantifonden og derved også stille en minimumsgaranti på 300.000,-

Instruktørudvalget har gennem året været samlet på arbejds-seminar, hvor der blev arbejdet med mulighederne for at sprede os til flere glideredskaber end alpint skiløb – mere følger fra udvalget når dette flotte arbejde er klar til præsentation. Udvalget har også haft tid til at arbejde både med et nyt oplæg til instruktørdiæter og er på vej med deres forslag til hvordan de i højere grad, i samarbejde med turlederne, kan strukturere træningsforløbene på turene. Så vi som medlemmer tilbydes træning og undervisning i overensstemmelse med de kriterier, som vi sammen har besluttet os for; 9 timer på weekendture og 15 timer på ugeture, med i gennemsnit 8 medlemmer på hvert hold – men

også på en måde så instruktørerne kan se sig selv i det og finde det attraktivt at byde ind i. Både nu og fremover.

Det meldes stadig udfordrende at dække alle ture, så også her har instruktørvalget sit fokus; på fastholdelse og rekruttering af instruktører til vores primære aktivitet; klubturene.

Sent i marts var ut., som turleder-leder og formand sammen med Malene og Carsten fra instruktørudvalget, på en forbundsfaciliteret besigtigelsestur til Branäs. Hvilket har affødt at vi fra kommende vinter atter er tilbage i Branäs. Branäs er en stor del af klubbens historie, idet det i 90'erne var her vi har haft de største ture til, hvor op mod 700 medlemmer boltrede sig på Branäs-berget på samme tid. Det er siden blevet udbygget med mere end dobbelt så mange lifter og pister som dengang og nye, pistenære indkvarteringer i høj kvalitet, skabt af skiløbere for skiløbere – det bliver en flot tilbagekomst til Branäs i uge 2!

Året i bestyrelsen – en slags klimakrise

Arbejdet i bestyrelsen har gennem året humpet skævt afsted, uden på noget tidspunkt at køre på alle cylindre. Et flertal har haft fokus på at drifte klubben; organisere og facilitere tur-udviklingen, være skarpe på driften i medlemsværkstedet, besørget indkomne betalinger, samt afregnet ture udad til, både når turledere fremsendte betalinger rettidigt og de kom for sent, til ind- som udland.

Vi var for første gang siden 2013 repræsenteret på skiforbundets årlige repræsentantskabsmøde i maj. En anledning til naturligt at gøre vores indflydelse gældende i forbundet, men i lige så høj grad for at netværke og udveksle erfaringer, samt give os til kende – at vi har noget godt at byde ind på, også på forbundsplan, også i forhold til de øvrige skiklubber.

Desuden er vi blevet tilbudt at blive indstillet til et projekt under DIF, med fokus på udvikling af vores træningstilbud til børn og unge. Projektet løber over 3 år og udvælges vi til projektet vil det bl.a. betyde at vi får tilknyttet en børn- og ungekonsulent som vi skal dele med en anden klub. Dvs. en halvtids

medarbejder, som for alvor kan hjælpe os med at sætte turbo på børn- og unge træningen i klubben. Svar herpå i oktober/november.

Når vi er humpet afsted, skyldes det at bestyrelsen, som nævnt tidligere er knækket over i to. Kasserer, medlemsadministrator og jeg – som formand og turleder-leder, har været fokuseret på at drifte klubben, træffe legitime beslutninger som flugter med aftaler og principper i vores åbne håndbøger – de kunne også kaldes forretningsordener eller fagpolitikker og som til enhver tid kan dykkes ned i på vores hjemmeside. For at sikre åbenhed og at alle har en god mulighed for, udefra at få indsigt i, hvordan klubben fungerer, hvad man kan forvente sig og hvordan man kan pleje indflydelse på din, min og vores skiklub.

Når dette er sagt, kan de fleste tælle og se at der også har været et mindretal i bestyrelsen. Et mindretal som desværre har valgt at stille sig uden for det arbejdende fællesskab. Trods flere års anciennitet har engagementet i klubbens drift hérfra været overskueligt. Det være sig fra opgaver som man selv har meldt sig til, fra hjælp til kasséren med sidste års regnskab, udarbejdelse af forbedret regnskabsmodel til beregning af tur-oplæg til at tage del i driften i øvrigt; deltagelse i udvalg, turafviklinger – andre end lige de ture man selv er engageret i, eller i det hele taget et fravær af at byde ind, når der skulle løftes nye opgaver.

Dog; når der skulle drøftes mulige eller umulige mødeteterminer eller ændringer i bestyrelsesmedlemmernes brug af den årlige bestyrelses frirejse – for at være til rådighed for medlemmerne, der hvor vi mødes; på turene, har der været et voldsomt engagement for at egne og alene egne interesser blev tilgodeset.

Det kan være berigende at være uenig. Det kan være kimen til at udvikle nye idéer og finde ny fælles retning. Havde det dog været tilfældet, havde klubben i dag stået stærkt – dette har dog desværre ikke på nogen måde tilfældet.

Jeg er en leder der – også med erfaring fra mit civile lederjob, leder i tillid. Ikke mindst når det gælder her i foreningslivet, hvor vi alt til trods, selv hver

især har rakt hånden op og valgt at være med. Så har jeg tilladt mig at tro på at man vil være med – til det sjove, men også tage del i og tage med-ansvar for – stå på mål for den organisation vi og ledere og medlemmer før os har skabt. Hvordan den er struktureret, hvilke tandhjul den består af og hvordan de griber ind i hinanden. Hvilke mandat har vi i fællesskab og individuelt og hvordan er historien gået til, siden vi er indrettet som vi er og hvordan vil vi gerne videre?

Jeg – og flertallet i bestyrelsen har ledt i tillid – men er blevet mødt med kontrol, mistænkeliggørelse og fejlfinderkultur og et åbenbart stort behov for alene at varetage egne ønsker og interesser, uden smålig skelen til hverken klubbens traditioner, vores samarbejdsform med håndbøger der beskriver de forskellige beslutningsgange – som sikrer en gennemsigtig klubledelse, som beskriver hvad alle medlemmer kan forvente i forhold til alt fra tur-udvikling og -afvikling, til hvordan man påsætter instruktører eller i øvrigt bliver frivillig i klubben.

Dette har været en stor fejl fra min side; at forvente at blive mødt med tillid fra hele bestyrelsen. Og det er da i dén grad blevet noteret af mindretallet som har introduceret den øvrige bestyrelse, for en helt ny aggressiv og personrettet kommunikationsform på mail og på messenger, men sjældent ved fremmøde når vi mødtes på teams. Flere opfordringer og forsøg på at samle bestyrelsen ”økologisk”, med fremmøde for at drøfte denne uproduktive arbejdsform er blevet afvist. Til gengæld er ut. og andre blevet anklaget for at ville svindle klubben (!) og jeg selv for at have ny-nazistiske tendenser, imens yderligere et bestyrelsesmedlem er blevet mødt af 3. mand med anklager og detaljer fra og om sit familieliv i en i forvejen ulykkelig situation.

Og på den anden side, har der været brug for helt basale afklaringer af hvorvidt bestyrelsesarbejdet alene er reguleret af vedtægterne i vores forening eller om vi er dækket af aktieselskabslovens beskrivelser af hvad og hvordan professionelle bestyrelser i børsnoterede selskaber skal arbejde.

Og når mindretallet endeligt sætter i gang med at arbejde som nu, er det selvfølgelig ikke overraskende med egne interesser forrest – igen, uden at tage ansvar for det som man har været en del af i 3 og 4 år. Endsige med indsigt i eller interesse for klubbens dna, de øvrige medlemmers berettigede forventning om at vi som klub selv følger de arbejdsgange og procedurer som ligger i håndbøger og vedtægter.

Gode skivenner! - opsummeringen kort: flere medlemmer, mere aktivitet – i instruktørudvalget såvel med mulig stor styrkelse af børn- ugearbejdet i samarbejde med skiforbundet – er blevet løftet på trods af klima-krise i bestyrelsen!

Jeg har forsøgt, sammen med flertallet i bestyrelsen – i det forsurede klima, at drive klubben efter aftaler, håndbøger og flertallets linje. Men det er og har været absolut utilstedeligt at skulle lægge ører og person til mistænkeliggørelser og kommunikation af nærmest injurierende karakter.

Det som i mange år har været mit frikvarter; at være med i klubben; instruere på ski, lave klubture, udvikle klubben og skisporten til glæde for de mange, er blevet en eftersidning og truer med at spise selve min inderligste skiglæde – dét skal ikke ske!

Jeg har derfor besluttet ikke at genopstille til bestyrelsen. Jeg har ikke meget til fælles med Lars Lykke Rasmussen, men vil alligevel tillade mig at citere ham;

Tak til de fleste for det meste!